

۱۰۰ وصیت پیامبر ﷺ

جمع آوری و نویسنده:

عمران دهواری

این کتاب از سایت کتابخانه عقیده دانلود شده است.

www.aqeedeh.com

book@aqeedeh.com

آدرس ایمیل:

سایت‌های مفید

www.aqeedeh.com

www.nourtv.net

www.islamtxt.com

www.sadaislam.com

www.ahlesonnat.com

www.islamhouse.com

www.isl.org.uk

www.bidary.net

www.islamtape.com

www.tabesh.net

www.blestfamily.com

www.farsi.sunnionline.us

www.islamworldnews.com

www.sunni-news.net

www.islamage.com

www.mohtadeen.com

www.islamwebpedia.com

www.ijtehadat.com

www.islampp.com

www.islam411.com

www.videofarda.com

www.videofarsi.com

فهرست مطالب

۱	- پرهیز از شرک	۸
۲	- اطاعت از رسول الله ﷺ	۸
۳	- نفع رساندن به مسلمین	۸
۴	- طلب حلالیت کردن از حقوق مردم	۸
۵	- از جمله حقوق مسلمانان بر یکدیگر	۹
۶	- بدترین نوع دروغ	۹
۷	- مذمت ظلم و بخل	۱۰
۸	- ترویج سلام دادن	۱۰
۹	- اطاعت و فرمانبرداری از حکام و والیان امر	۱۰
۱۰	- اجتناب و وپرهیز از گناهان هلاک کننده	۱۱
۱۱	- احترام اموات	۱۱
۱۲	- نهی از تفرق و چند دستگی	۱۱
۱۳	- از آداب مجلس	۱۲
۱۴	- حقوق و حرمت معابر عمومی	۱۲
۱۵	- پاداش گذشت کردن از انسان تنگدست	۱۲
۱۶	- از ثمرات ایمان	۱۳
۱۷	- مقام تواضع و فروتنی	۱۳
۱۸	- دل نبستان به دنیا	۱۳
۱۹	- برکت صدقه	۱۴
۲۰	- فضیلت انفاق در راه خدا	۱۴

۲۱- حقیقت مؤمن.....	۱۴
۲۲- از آثار و نتایج صلحی رحم.....	۱۵
۲۳- فضیلت دعوت و تبلیغ به کار نیکو.....	۱۵
۲۴- پرهیز از خشمگین شدن.....	۱۵
۲۵- نتایج مبادرت ورزیدن به اعمال نیک.....	۱۶
۲۶- فقط خدا.....	۱۷
۲۷- تربیت نبوی.....	۱۷
۲۸- کار کردن بهتر از سؤال کردن از مردم است.....	۱۸
۲۹- خطر دروغ نسبت دادن به رسول الله ﷺ.....	۱۸
۳۰- منهج مسلمان.....	۱۸
۳۱- مسؤولیت بزرگ.....	۱۹
۳۲- هشدار.....	۱۹
۳۳- مسافرت زن بدون محرم.....	۱۹
۳۴- ملاک انتخاب همسر.....	۲۰
۳۵- سفارشی درباره‌ی سفر.....	۲۰
۳۶- آفت زبان.....	۲۰
۳۷- وضعیت و احوال مؤمن.....	۲۰
۳۸- قانع بودن.....	۲۱
۳۹- وصیت با ارزش.....	۲۱
۴۰- پاداش راستگویی.....	۲۱
۴۱- عدالت نمودن بین فرزندان.....	۲۲
۴۲- از مظاہر ایمان.....	۲۲
۴۳- راهنمائی و ارشاد.....	۲۳

فهرست مطالب

۳

۴۴- فضیلت تفقه در دین.....	۲۳
۴۵- نهی از سوگند یاد کردن در معامله.....	۲۳
۴۶- بجا آوردن شکر نعمت‌های الهی.....	۲۴
۴۷- از آداب غذا خوردن.....	۲۴
۴۸- احسان به همسایه.....	۲۴
۴۹- صید حرام.....	۲۴
۵۰- آسان گرفتن در امور دین.....	۲۵
۵۱- وصایای ارزشمند.....	۲۵
۵۲- احسان نسبت به حیوانات.....	۲۵
۵۳- خمیازه و آداب آن.....	۲۶
۵۴- دعا نمودن برای عطسه کننده.....	۲۶
۵۵- از شروط معامله.....	۲۶
۵۶- رعایت کردن حقوق اهل بیت پیامبر ﷺ.....	۲۶
۵۷- به کثرت سجده کردن برای خداوند متعال.....	۲۷
۵۸- مداومت در اعمال نیک.....	۲۷
۵۹- داشتن آرامش و سکینه.....	۲۷
۶۰- فضیلت برابر کردن صفوں نماز.....	۲۸
۶۱- آباد کردن خانه‌ها با ذکر خدا.....	۲۸
۶۲- بهترین کارها.....	۲۸
۶۳- مداوت بر انجام اعمال صالح.....	۲۹
۶۴- از اعمال روز جمعه.....	۲۹
۶۵- جایگاه نماز عصر.....	۲۹
۶۶- اعمال مرتبط به جنازه و ثواب آن.....	۳۰

۳۰	- زینت مردان.....	۶۷
۳۰	- آداب استئذان (اجازه وارد شدن به مکانی).....	۶۸
۳۰	- تعامل با زنان.....	۶۹
۳۱	- مذمت سوگند یاد کردن به غیر خدا.....	۷۰
۳۱	- کراهیت آرزوی رویارویی با دشمن.....	۷۱
۳۲	- تلقین میت.....	۷۲
۳۲	- آرزوی مرگ نکردن.....	۷۳
۳۲	- مراقب زیانت باش.....	۷۴
۳۲	- حق مادر.....	۷۵
۳۳	- برکت حیا.....	۷۶
۳۳	- دعوت به توبه.....	۷۷
۳۳	- کثرت دعا در سجده.....	۷۸
۳۳	- قاطعیت در دعا.....	۷۹
۳۴	- دعا کردن برای مؤمنین.....	۸۰
۳۴	- از آداب دعا کردن.....	۸۱
۳۴	- همت والا داشتن.....	۸۲
۳۵	- دعای مظلوم.....	۸۳
۳۵	- از ادعیه جامع و کامل.....	۸۴
۳۵	- فضیلت دعا کردن قبل از خواب.....	۸۵
۳۶	- از ادعیهای که در نماز خوانده میشود (در تشهد آخر).....	۸۶
۳۶	- تکرار توبه.....	۸۷
۳۷	- حفاظت بدن و جان.....	۸۸
۳۷	- دعای مصیبت.....	۸۹

فهرست مطالب

۵

۹۰- به خدا پناه ببر	۳۷
۹۱- از گنجهای بهشت	۳۸
۹۲- کلماتی که گوینده‌ی آن ناکام نمی‌شود	۳۸
۹۳- دوست داشتنی ترین سخن نزد خداوند	۳۸
۹۴- همواره قرآن را تلاوت نمودن	۳۹
۹۵- حسد جایز نیست مگر در	۳۹
۹۶- وصیت به قرآن کریم	۳۹
۹۷- فضیلت سوره بقره	۴۰
۹۸- دو آیه‌ی بزرگ	۴۰
۹۹- کم نشمردن کار نیکو	۴۰
۱۰۰- احترام گذاشتن و توهین نکردن به اصحاب رسول الله ﷺ	۴۰

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلوة والسلام على رسوله الأمين، وأشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن سيدنا محمداً عبده ورسوله، وصفيه من خلقه وخليله، أدي الأمانة، وبلغ الرسالة، ونصح للأمة، فكشف الله به الغمة، وجاهد في الله حق جهاده حتى أتاه اليقين، فاللهم اجزه عنا خير ما جزيت نبياً عن أمته، ورسولاً عن دعوته ورسالته، صلى الله عليه، وعلى آله وأصحابه وأحبابه وأتباعه، وعلى كل من اهتدى بهديه، واستن بسننته واقتفى أثره إلى يوم الدين.

خداؤند متعال می فرماید: ﴿وَمَا ءاتَنَّكُمْ رَسُولُنَا فَخُذُوهُ وَمَا نَهَنَّكُمْ عَنْهُ فَاتَّهُوا﴾ [الحشر:7] ترجمه: «چیزهایی را که پیغمبر برای شما (از احکام الهی) آورده است اجراء کنید، و از چیزهایی که شما را از آن بازداشتی است، دست بکشید.»
کتابی که در پیش روی دارد، مجموعه‌ای از نصائح و اندرزهای ارزشمند رسول گرامی اسلام ﷺ به امت خویش می باشد.

دین اسلام سرتاسر پند و نصیحت است، و هر کس با توجه به موقعیتی که دارد در حد توان باید خیرخواه دیگران باشد. چنان‌چه در حدیثی به این مسأله اشاره می‌شود.
عن أبي رُقِيَّةَ تَمِيمِ بْنِ أَوْسَ الدَّارِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «الَّذِينَ النَّصِيحَةُ قُلْنَا: لَمَنْ؟ قَالَ «لِلَّهِ وَلِكُتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ». [رواه مسلم]

از تمیم بن اوس داری ﷺ روایت شده است که پیامبر ﷺ فرمودند: «دین، نصیحت و خیرخواهی است»، گفتم: برای چه کسی؟ فرمودند: «برای خدا و کتابش و پیامبرش و پیشوایان مسلمان و عموم آن‌ها برای همدیگر».

از سفارشات بسیار جامع و شامل نبی اکرم ﷺ، حدیث مشهور عرباض بن ساریه ﷺ است، که به شرح زیر می‌باشد:

عن العرباض بن ساریه ﷺ قال: وعظنا رسول الله ﷺ موعظة وجلت منها القلوب وذرفت منها العيون فقلنا يا رسول الله: كأنها موعظة مودع فأوصنا قال: «أوصيكم بتقوى الله والسمع والطاعة وإن تأمر عليكم عبد وإنه من يعش منكم فسيرى اختلافاً كثيراً فعليكم بستي وسنة الخلفاء الراشدين المهدين عضواً عليها بالنواجد وإياكم ومحدثات الأمور فإن كل بدعة ضلاله».

[ابوداود، ترمذی، ابن ماجه، ابن حبان در صحیحش و آلبانی تصحیح کرده است].

عرباض بن ساریه ﷺ می‌گوید: رسول الله ﷺ چنان سخنرانی رسایی ایراد نمود که به سبب آن قلب‌ها به وحشت افتاد و چشم‌ها گریان گردید، ما گفته‌ی ای رسول خدا ﷺ گویا این سخنرانی آخر و داع است، پس ما را سفارش کن، فرمود: «شما را به تعوی اپروردگار سفارش می‌کنم، و گوش فرا دادن و اطاعت از والیان امر، هر چند برده‌ای حبسی حاکم شما باشد، هر کس پس از من زنده بماند، بهزودی اختلافات زیادی خواهد دید، بر شماست که از سنت من و خلفای راشدین راه یافته پیروی کنید و آن را با دندانهایتان محکم بگیرید (کنایه از پایبندی محکم است) و بر شماست که از امور نوپیدا دوری کنید، چرا که تمام بدعه‌ها، گمراهی‌اند».

مسلمان با سرلوحه قرار دادن این سفارشات ناب در زندگی خود، از تمام فتنه‌ها و خطراتی که متوجه دین و دنیا ای او می‌شود، محفوظ و مصون می‌ماند و از آزمایش‌های الهی سربلند، بیرون می‌آید.

پس بیایید همگی مان بار دیگر با خدای خود بر تقوی عهد کنیم و قرآن و سنت را اساس کار و منهج زندگی خویش قرار دهیم و از هرگونه بدعیت و نوآوری در دین بر حذر باشیم؛ در این صورت راه یافته و ساعتمند خواهیم شد.

وصلی الله على نبينا محمد وعلى آله واصحابه اجمعين

عمران دهواری

۱۳۹۰/۱/۱۰

سراوان – بلوچستان

۱- پرهیز از شرک

عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهمما قال: قال رسول الله ﷺ: «مَنْ لَقِيَ اللَّهَ، لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ لَقِيَهُ، يُشْرِكُ بِهِ، دَخَلَ النَّارَ». [متفق عالى]

از جابر بن عبدالله رضي الله عنهمما روایت است که: رسول الله ﷺ فرمود: «هر کس در حالی که به خدا شرک نورزیده، او را ملاقات کند، وارد بهشت می شود. و هر کس در حالی با خدا ملاقات کند که به او شرک کرده است، وارد دوزخ می شود».

۲- اطاعت از رسول الله ﷺ

عن أبي هريرة ﷺ قال: قال رسول الله ﷺ: «كُلُّ أُمَّتي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَنْ يَأْبَى؟ قَالَ: مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى». [رواوه البخاري]

از ابوهریره ﷺ روایت است که: رسول الله ﷺ فرمود: «همهی امتحان من وارد بهشت می شوند، مگر کسی که امتناع ورزد»، صحابه عرض کردند: ای رسول خدا! چه کسی امتناع می ورزد؟ فرمود: «هر کس که از من اطاعت کند، وارد بهشت می شود و هر کس، از من نافرمانی کند، در حقیقت، امتناع ورزیده است».

۳- نفع رساندن به مسلمین

عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهمما قال: قال رسول الله ﷺ: «مَنِ اسْتَطَعَ مِنْكُمْ أَنْ يَنْفَعَ أَخَاهُ فَلْيَفْعَلْ». [رواوه مسلم]

از جابر بن عبدالله رضي الله عنهمما روایت است که: رسول الله ﷺ فرمود: «هر کس که توانایی نفع رسانی به برادرش را دارد، این کار را انجام دهد».

۴- طلب حلالیت کردن از حقوق مردم

عن أبي هريرة ﷺ قال: قال رسول الله ﷺ: «مَنْ كَاتَنْ لَهُ مَظْلَمَةً لَأَخِيهِ مِنْ عِرْضِهِ أَوْ شَيْءٍ فَلْيَسْخَلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ، إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أُخِذَ مِنْهُ بِقَدْرٍ مَظْلَمَتِهِ، وَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أُخِذَ مِنْ سَيِّئَاتِ صَاحِبِهِ فَحُمَلَ عَلَيْهِ». [رواوه البخاري]

ابوهریره ﷺ می‌گوید: رسول الله ﷺ فرمود: «هر کس که ظلمی به برادرش نموده باشد، خواه به آبروی او لطمه زده و یا حق دیگری از او پایمال کرده است، همین امروز (در دنیا) از او طلب بخشنش کند قبل از اینکه روزی (قیامت) فرا رسد که در آن، درهم و دیناری، وجود ندارد. زیرا اگر اعمال نیکی داشته باشد، (در آن روز) به اندازه ظلمی که نموده است، از آن‌ها کسر می‌گردد. و اگر اعمال نیکی نداشته باشد، گناهان مظلوم را به دوش او (ظالم) می‌گذارند».

۵- از جمله حقوق مسلمانان بر یکدیگر

عن أبي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «لَا تَحَاسِدُوا، وَلَا تَنَاجِشُوا، وَلَا تَبَاهُوا، وَلَا يَبْعِثُ عَضْكُمْ عَلَى بَعْضٍ، وَكُوئُنَا عِبَادُ اللَّهِ إِخْوَانًا مُسْلِمِينَ أَخْوَ الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يَخْذُلُهُ، وَلَا يَحْقِرُهُ التَّقْوَى هَاهُنَا، وَيُشَيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَاتٍ، بِحَسْبِ امْرِيٍّ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ، حَرَامٌ دَمُهُ، وَمَالُهُ، وَعِرْضُهُ». [رواه مسلم]

از ابوهریره ﷺ روایت شده است که: پیامبر ﷺ فرمودند: «به یکدیگر حسد نورزید؛ در معامله‌ی یکدیگر نجاش نکنید (نجش، یعنی اظهار خرید یک جنس به قیمت بالاتر بدون خرید آن برای فریب دادن مشتری و تحریک او به خرید آن جنس)، نسبت به هم کinne نداشته باشید، به همدیگر پشت و با یکدیگر قطع رابطه نکنید و بر معامله‌ی دیگران معامله ننمایید (با پرداخت مبلغی بیشتر یا قول فروش ارزان‌تر، مانع معامله‌ی دیگری شود و خود، معامله را انجام دهد). بندگان خدا و برادران همدیگر باشید؛ مسلمان برادر مسلمان است. به او ستم نمی‌کند و یاری او را ترک نمی‌کند؛ تقوای اینجاست – با دست سه بار به سینه‌ی (قلب) خود اشاره فرمود – برای شخص مسلمان، همین اندازه از شر و بدی کافی است که برادر مسلمان خود را تحقیر کند. تمام حقوق یک فرد مسلمان بر مسلمان دیگر حرام است: خونش، مالش و ناموسش».

۶- بدترین نوع دروغ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «إِيَاكُمْ وَالظَّنَّ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ». [متفق عليه]

ابوهریره می گوید: رسول الله فرمود: «از گمان بد، اجتناب کنید. زیرا گمان بد، بدترین نوع دروغ است».

۷- مذمت ظلم و بخل

عَنْ جَابِرِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «أَتَقْوُا الظُّلْمَ، فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلْمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَتَقْوُا الشُّحَّ، فَإِنَّ الشُّحَ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، حَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ وَاسْتَحْلُوا مَحَارِمَهُمْ». [رواہ مسلم]

از جابر روایت شده است که: پیامبر فرمودند: «از ظلم بپرهیزید؛ زیرا که ظلم در روز قیامت، تاریکی است و از بخل و آز دوری کنید؛ زیرا بخل، امتهای پیش از شما را هلاک کرد و آنها را واداشت که خون یکدیگر را بریزند و حرامها را حلال کنند».

۸- ترویج سلام دادن

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَبُّوا، أَوْ لَا أَدْلُكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَّتُمْ؟ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ». [مسلم]

ابوهریره می گوید: رسول الله فرمود: «سوگند به کسی که جان من در دست اوست، وارد بهشت نمی شوید تا این که ایمان داشته باشید و ایمان نخواهد داشت تا آن که همدیگر را دوست داشته باشید؛ آیا شما را راهنمایی کنم به چیزی که اگر آن را انجام دهید، همدیگر را دوست خواهد داشت؟ سلام را در میان خودتان پراکنده و عمومی کنید».

۹- اطاعت و فرمانبرداری از حکام و والیان امر

عَنْ أَبْنِ عُمَرَ رضي الله عنهمما قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ، إِلَّا أَنْ يُؤْمِنَ بِمَعْصِيَةِ إِمَرَّ بِمَعْصِيَةِ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةً». [متفق عليه]

از ابن عمر رضی الله عنہما روایت شده است که: پیامبر ﷺ فرمودند: «بر مسلمان، گوش دادن به فرمان و اطاعت فرمانروایان، در هر چه دوست دارد یا ندارد (خواه آن فرمانها را بپسند، خواه نپسند) واجب است، مگر این که به گناهی (خلاف شرعی) امر شود که هر گاه به معصیت و گناه امر شود، دیگر هیچ گوش دادن و اطاعتی در کار او واجب نیست».

۱۰- اجتناب و وپرهیز از گناهان هلاک کننده

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ قَالَ: «اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبَقاتِ». قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: «الشَّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسُّحْرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبَّا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتَيمِ، وَالْتَّوَلِيَّ يَوْمَ الرَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمَنَاتِ الْعَافِلَاتِ». [متفق عليه]

از ابوهریره رضی الله عنہما روایت است که نبی اکرم ﷺ فرمود: «از هفت گناه نابود کننده اجتناب کنید». گفتند: ای رسول خدا! آنها کدامند؟ فرمود: «شرك به خدا، سحر، کشتن انسان بی گناه، خوردن ربا، خوردن مال یتیم، فرار از جهاد و تهمت زنا به زنان پاکدامن و بی خبر از فساد».

۱۱- احترام اموات

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَا تَسْئُوا الْأَمْوَاتَ، فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَى مَا قَدَّمُوا». [البخاري]

عایشه رضی الله عنہما می گویید: رسول الله ﷺ فرمود: «به مردگان، ناسزا نگویید. زیرا آنان به نتیجه اعمالشان، رسیده‌اند».

۱۲- نهی از تفرق و چند دستگی

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّهُ قَالَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ: «وَيَحْكُمْ - أَوْ قَالَ - وَيُلَكِّمُ لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي كُفَّارًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ». [متفق عليه]

عبدالله بن عمر رضی الله عنهم روایت می کند که: رسول الله ﷺ در حجّه الوداع فرمود: «وای بر شما، بعد از من، کافر نشوید طوری که برخی از شما گردن بعضی دیگر را بزند».

۱۳- از آداب مجلس

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِذَا كُشِّمْ ثَلَاثَةٌ فَلَا يَسْتَاجِي رَجُلٌ دُونَ الْآخَرِ، حَتَّى تَخْتَلِطُوا بِالنَّاسِ أَجْلَ أَنْ يُحْزِنَهُ». [متفق عليه]

عبدالله بن مسعود ﷺ می گوید: نبی اکرم ﷺ فرمود: «اگر سه نفر بودند، دو نفر بدون مشارکت دیگری، با یکدیگر، درگوشی صحبت نکنند. زیرا این کار، باعث نگرانی آن شخص می شود. مگر اینکه در جمع مردم، قرار گرفتید». (که در این صورت می توانید درگوشی صحبت کنید).

۱۴- حقوق و حرمت معابر عمومی

عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِيَّاكُمْ وَالْجُنُوسُ عَلَى الطُّرُقَاتِ». قَالُوا: مَا لَنَا بُدْ إِلَّمَا هِيَ مَجَالِسُنَا تَسْخَدُ فِيهَا، قَالَ: «فَإِذَا أَبْيَمْتُمْ إِلَّا الْمَجَالِسَ فَاعْطُوْا الطَّرِيقَ حَقَّهَا» قَالُوا: وَمَا حَقُّ الطَّرِيقِ؟ قَالَ: «غَضْ البَصَرِ، وَكَفُّ الْأَذَى، وَرَدُّ السَّلَامِ، وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ». [متفق عليه]

از ابوسعید خدری ﷺ روایت است که نبی اکرم ﷺ فرمود: «از نشستن در معابر عمومی اجتناب کنید». مردم گفتند: یا رسول الله! چاره ای جز این نداریم زیرا آنجا، محل نشستن و سخن گفتن ما است. رسول الله ﷺ فرمود: «اگر چاره ای جز این ندارید، پس حق راه را مراعات کنید». پرسیدند: یا رسول الله! حق راه چیست؟ فرمود: «حافظت چشمها ، اذیت نکردن عابران، جواب دادن سلام و امر به معروف و نهی از منکر».

۱۵- پاداش گذشت کردن از انسان تنگدست

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كَانَ الرَّجُلُ يُدَائِنُ النَّاسَ فَكَانَ، يَقُولُ لِقَاتَهُ: إِذَا أَئْتَ مُعْسِرًا فَتَجَاوِزْ عَنْهُ لَعْلَ اللَّهَ أَنْ يَتَجَاوِزَ عَنَّا. قَالَ: فَلَقِيَ اللَّهُ فَتَجَاوِزَ عَنْهُ». [متفق عليه]

از ابوهریره روایت شده است که پیامبر فرمودند: «مردی بود که به مردم قرض می‌داد و م به غلامش می‌گفت: وقتی برای مطالبه قرض نزد تنگدستی می‌روی، از او درگذر و صرف نظر کن، شاید خداوند (گناهان ما را ببخشد و) از ما درگذرد، سپس آن شخص فوت کرد و خداوند از تقصیر او گذشت».

۱۶- از ثمرات ایمان

عن أبي هريرة قال: قالَ رَسُولُ اللَّهِ: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِنُ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَيُقْلِلْ حَيْرَأً أَوْ لَيَضْعُفْ». [متفق عليه]

ابوهریره می‌گوید: رسول الله فرمود: «هرکس که به خدا و روز قیامت، ایمان دارد، همسایه اش را از اذیت و آزار نکند. و هرکس که به خدا و روز قیامت، ایمان دارد، مهمانش را گرامی بدارد. و هرکس که به خدا و روز قیامت، ایمان دارد، سخن خوب بگوید و یا سکوت نماید».

۱۷- مقام تواضع و فروتنی

عن عياض بن حمار قال: قالَ رَسُولُ اللَّهِ: «إِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ، وَلَا يَبْغِي أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ». [رواہ مسلم]

از عیاض بن حمار روایت شده است که: پیامبر فرمودند: «خداوند به من وحی فرمود که نسبت به همدیگر متواضع باشید، تا کسی بر دیگری تفاخر نکند و یکی بر دیگری ستم روا ندارد».

۱۸- دل نبستن به دنیا

عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما قال: أخذَ رَسُولُ اللَّهِ بِمَنْكِي، فَقَالَ: «كُنْ فِي الدُّنْيَا كَائِنَكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرٌ سَبِيلٌ». وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَقُولُ: إِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تَسْتَظِرِ الصَّبَاحَ، وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَسْتَظِرِ الْمَسَاءَ، وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ لِمَرَضِكَ، وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ». [رواہ البخاري]

عبدالله بن عمر رضی الله عنہما می گوید: رسول الله ﷺ دستش را بر شا نہام گذاشت و فرمود: «در دنیا مانند مسافر و یا رهگذر، زندگی کن». راوی می گوید: ابن عمر رضی الله عنہما می گفت: هنگامی که شب شد، منتظر صبح نباش. و هنگامی که صبح شد، منتظر شب نباش. و از وقت صحت، برای زمان بیماری، بهره برداری کن. همچنین در دوران زندگی، برای مرگ ات، آمادگی کن».

۱۹- برکت صدقه

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ، وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًا، وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ». [رواه مسلم]

از ابوهریره روایت شده است که: پیامبر ﷺ فرمودند: «هرگز صدقه، از مال کم نمی کند، و یقیناً خداوند در برابر گذشت بندهاش، عزت او را زیاد می کند، و هر بنده ای برای خدا تواضع کند، خداوند عز و جل (مقام) او را بلند می گردداند».

۲۰- فضیلت اتفاق در راه خدا

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ قَالَ: «مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ، إِلَّا مَلَكًا نَّيْرَانَ، فَيَقُولُ أَحَدُهُمَا: اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفِقاً خَلَفًا، وَيَقُولُ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ أَعْطِ مُمْسِكًا تَلَفًا». [متفق عليه]

ابوهریره روایت می کند که: نبی اکرم ﷺ فرمود: «هر روزی که بندگان، صبح می کنند، دو فرشته از آسمان نازل می شود. یکی می گوید: خدایا! به کسی که در راه تو اتفاق می کند، عوض بده. و دیگری می گوید: خدایا! به کسی که از اتفاق، خودداری می کند، ضرر و زیان برسان».

۲۱- حقیقت مؤمن

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الْمُسْعِفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ، أَخْرِصُ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعْنُ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجَزْ، وَإِنَّ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدْرُ اللَّهِ وَمَا شاءَ فَعَلَ، فَإِنْ لَوْ تَفْتَحْ عَمَلَ الشَّيْطَانِ». [رواه مسلم]

از ابوهریره ﷺ روایت است که: رسول الله ﷺ فرمود: «در نزد خدا مؤمن قوی و نیرومند از مؤمن ضعیف بهتر و محبوب‌تر است، و در هر کدام شان خیر وجود دارد. تلاش کن و حرص باش بدان‌چه برایت نفع می‌رساند، و از خداوند یاری خواسته و ناتوان مشو. هرگاه به تو چیزی برسد، مگو اگر من چنین می‌کرم چنین و چنان می‌شد، ولی بگو خدا مقدر ساخته بود و آن‌چه خداوند بخواهد انجام می‌دهد. زیرا کلمه‌ی "اگر" دروازه‌ی وسوسه شیطان را باز می‌کند».

۲۲- از آثار و نتایج صله‌ی رحم

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ سَرَّهُ اللَّهُ فِي رِزْقِهِ، أَوْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثْرِهِ، فَلَيُصِلُّ رَحْمَةً». [متفق عليه]

انس بن مالک ﷺ می‌گوید: شنیدم که رسول الله ﷺ فرمود: «هر کس که می‌خواهد روزی‌اش زیاد گردد و عمرش طولانی شود، باید که صله رحم داشته باشد».

۲۳- فضیلت دعوت و تبلیغ به کار نیکو

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ دَعَا إِلَى هُدَىٰ كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أَجْوَرِ مَنْ تَبَعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أَجْوَرِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبَعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا». [مسلم]

ابوهریره ﷺ می‌گوید: رسول الله ﷺ فرمود: «اگر کسی مردم را بسوی هدایت (کار خیر و سنتی) دعوت کند، به اندازه‌ی پاداش کسانی که از او پیروی می‌نمایند، اجر و پاداش می‌برد بدون این‌که از پاداش آنان، چیزی کاسته شود؛ همچنین اگر کسی مردم را بسوی گمراهی فرا خواند، به اندازه‌ی گناه کسانی که از او پیروی می‌کنند، گناهکار می‌گردد بدون این‌که از گناه آنان، چیزی کاسته شود».

۲۴- پرهیز از خشمگین شدن

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلَّهِ تَعَالَى: أَوْصِنِي. قَالَ: «لَا تَعْضَبْ». فَرَدَّدَ مِرَارًا. قَالَ: «لَا تَعْضَبْ». [رواه البخاري]

ابوهریره رضی الله عنہ می گوید: مردی به نبی اکرم ﷺ گفت: مرا نصیحت کن. آنحضرت ﷺ فرمود: «خشم نکن». آن مرد چند بار، تقاضایش را تکرار کرد و رسول اکرم ﷺ همچنان می فرمود: «خشم نکن».

۲۵- نتایج مبادرت ورزیدن به اعمال نیک

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ تَعَالَى: «مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسِّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ، وَمَنْ سَرَ مُسْلِمًا سَرَّهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنَانِ الْعَبْدُ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنَانِ أَحَيْهِ، وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَأْتِمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بَيْتِ اللَّهِ يَتَلَوَّنَ كِتَابَ اللَّهِ وَيَتَدَارِسُونَهُ بَيْهُمْ إِلَّا تَرَكَتْ عَيْنَهُمُ السَّكِينَةُ وَغَشِّيَّتْهُمُ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ، وَمَنْ يَطَّا بِهِ عَمَلَهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسْبَهُ». [رواه مسلم]

از ابوهریره رضی الله عنہ روایت شده است که: پیامبر ﷺ فرمودند: «هر کس مشکل و غمی از مشکل‌ها و غم‌های دنیا را از مؤمنی برطرف کند، خداوند مشکل و غمی از مشکل‌ها و غم‌های قیامت را از او برطرف می‌کند و هر کس با بدھکار تنگدستی، آسان‌گیری کند، خداوند در دنیا و آخرت با او آسان‌گیری می‌کند و کسی که (عیب) مسلمانی را پوشاند، خداوند در دنیا و آخرت (عیوب و گناهان) او را می‌پوشاند؛ خداوند یار بنده است تا وقتی که بنده یار برادر خود باشد. و هر کس راهی را برای جستجوی علم در پیش بگیرد، خداوند با آن، راهی بهسوی بهشت برای او هموار می‌نماید؛ و هر گاه عده‌ای در یکی از خانه‌های خدا (مساجد) جمع شدند که کتاب خدا را تلاوت کنند و به همدیگر آن را تعلیم دهند، آرامش بر آنها وارد می‌شود و رحمت خدا آنها را فرا می‌گیرد و ملائکه به دور آنها حلقه می‌زنند و خداوند آنها را در نزد کسانی که پیش او هستند، یاد می‌کند؛ و کسی که عمل خیرش نتواند به او کمک کند، (عملی نداشته باشد، یا عماش حالصانه و مقبول نباشد)، نسب او هیچ فایده‌ای برای او ندارد و به دادش نمی‌رسد».

۲۶- فقط خدا

عن ابن عباس رضي الله عنهمما قال : كُنْتُ حَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ يَوْمًا، فَقَالَ: «إِنَّ عَلَمْ أَنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ: احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظُكَ، احْفَظِ اللَّهَ تَجْهِدُهُ تُجاهِهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعْنَتَ فَاسْتَعْنْ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوْ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضْرُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضْرُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ، وَجَفَّتِ الصُّحْفُ». [رواه الترمذی و صححه الألبانی]

از ابن عباس رضي الله عنهمما روایت شده است که فرمود: من روزی در پشت سر پیامبر ﷺ بر مرکب شان سوار بودم، فرمودند: «ای پسر! چند کلمه را به تو می آموزم: خدا را به یاد داشته باش تا او نیز حافظ و نگهدار تو باشد؛ مراقب اوامر خداوند باش تا در مقابل خود او را بیابی. هرگاه چیزی می خواهی، از خدا بخواه و هر گاه یاری می جویی، از خدا بجوی و بدان که اگر همهی مردم جمع شوند که نفعی به تو برسانند نمی توانند، مگر آنچه که خدا برای تو مقدر کرده است و اگر همهی مردم جمع شوند که ضرری به تو برسانند نمی توانند، مگر آنچه که خدا برای تو مقدر کرده است، (زیرا که) قلمها از نوشتن باز ایستاده اند و نامه ها خشک شده اند.

۲۷- تربیت نبوی

عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رضي الله عنهمما قال : أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ بِسَعْيٍ : بِاتِّبَاعِ الْجَنَانِ، وَعِيَادَةِ الْمَرِيضِ، وَإِجَابَةِ الدَّاعِيِ، وَنَصْرِ الْمَظْلُومِ، وَإِبْرَارِ الْقَسْمِ، وَرَدَّ السَّلَامِ، وَتَشْمِيمَتِ الْعَاطِسِ، ، وَنَهَى عَنِ الشُّرُبِ فِي الْفِضَّةِ، وَنَهَايَا عَنْ تَحْمِيمِ الذَّهَبِ، وَعَنْ رُكُوبِ الْمَيَاثِرِ، وَعَنْ لُبْسِ الْحَرَبِيِّ، وَالْدَّيَاجِ، وَالْقَسَّيِ، وَالْإِسْتِبْرَقِ. [متفق عليه]

براء بن عازب ﷺ می گوید: رسول الله ﷺ ما را به انجام هفت کار، امر فرمود و از انجام هفت کار دیگر، منع کرد. آنچه به آن، امر کرد، عبارتند از: ۱- تشیع جنازه ۲-

عیادت مریض ۳ - قبول دعوت ۴ - کمک و یاری مظلوم ۵ - پاسخ دادن به سلام ۶ - جواب عطسه ۷ - وفای به عهد.

و کارهایی که از آنها منع کرد، عبارتند از: ۱- استفاده از ظروف نقره‌ای ۲- انگشت‌تر طلا ۳- استفاده از زین و پالانی است که از ابریشم ساخته شده باشد. ۴- استفاده از لباس ابریشمی ۵- استفاده از دیباچ (نوعی پارچه ابریشمی) ۶- استفاده از قسی (نوعی لباس که ابریشم در آن بکار رفته است) ۷- استفاده از استبرق (پارچه‌ای ابریشمی و کلفت).

۲۸- کار کردن بهتر از سؤال کردن از مردم است

عن أبي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «لَانْ يَحْتَطِبَ أَحَدُكُمْ حُزْمَةً عَلَى ظَهِيرَهِ، خَيْرٌ مِنْ أَنْ يَسْأَلَ أَحَدًا، فَيُعْطِيهِ أَوْ يَنْعَهُ». [متفق عليه]

ابوهریره ﷺ روایت می‌کند که: رسول الله ﷺ فرمود: «همانا اگر یکی از شما پشته‌ی هیزمی بر پشتیش حمل کند، برایش بهتر است از اینکه از کسی سؤال کند و به وی بدهد و یا از او منع کند».

۲۹- خطر دروغ نسبت دادن به رسول الله ﷺ

عَنِ الْمُغِيرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ يَقُولُ: «إِنْ كَذَبَ إِلَيَّ لَيْسَ كَذَبٌ عَلَى أَحَدٍ، مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلَيُتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ». [متفق عليه]

مغیره ﷺ می‌گوید: شنیدم که رسول الله ﷺ فرمود: «نسبت دادن سخن دروغ به من، مانند نسبت دادن دروغ به هیچ کس دیگری، نیست. هرکس، سخن دروغی را به من نسبت دهد، جایش را در دوزخ، آماده نماید».

۳۰- منهج مسلمان

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: أَوْصَانِي خَلِيلِي بِثَلَاثَةِ، لَا أَدْعُهُنَّ حَتَّى أَمُوتَ: «صَوْمٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ وَصَلَاةُ الصُّحَى وَنَوْمٌ عَلَى وِثْرٍ». [متفق عليه]

ابوهریره ﷺ می‌گوید: دوستم؛ رسول خدا ﷺ سه توصیه به من فرمود که تا لحظه مرگ، آنها را رها نخواهم کرد: «سه روز، روزه گرفتن در هر ماه، خواندن نماز چاشت و خواندن نماز وتر، قبل از خوابیدن».

۳۱- مسئولیت بزرگ

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ: «كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، الْإِلَامُ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَمَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا، وَالْخَادِمُ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ». [متفق عليه]

عبدالله بن عمر ؓ می‌گوید: رسول الله ﷺ فرمود: «هر کدام از شما مسئول است، و از هریک از شما، درمورد زیر دستانش سوال خواهد شد. رهبر جامعه، مسئول رعیت می‌باشد. مرد، مسئول خانواده و زیر دستانش می‌باشد. زن در خانه شوهر، مسئول زیر دستان خود است. خدمتگذار، مسئول است و از او در مورد اموال صاحبیش و مسئولیت‌های دیگرش، سوال خواهد شد».

۳۲- هشدار

عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ قَالَ: أَنْ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «إِيَّاكُمْ وَالَّذُحُولَ عَلَى النِّسَاءِ». فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَرَأَيْتَ الْحَمْوَ؟ قَالَ: «الْحَمْوُ الْمَوْتُ». [متفق عليه]

عقبه بن عامر ؓ می‌گوید: رسول الله ﷺ فرمود: «از رفتن نزد زنان (بیگانه) پرهیز کنید». مردی از انصار پرسید: ای رسول خدا! نظر شما در مورد خویشاوندان شوهر (مثل برادر، عمو، پسر عمو و خواهر زاده‌ی شوهر) چیست؟ فرمود: «هلاکت، در همین است».

۳۳- مسافت زن بدون محروم

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ يَقُولُ: «لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ وَلَا تُسَافِرَنَّ امْرَأَةٌ إِلَّا وَمَعَهَا مَحْرُمٌ». [متفق عليه]

ابن عباس رضی الله عنہما می گوید: شنیدم که نبی اکرم ﷺ فرمود: «هیچ مردی با زنی (بیگانه) خلوت نکند. و هیچ زنی بدون محروم، به مسافرت نرود».

۳۴- ملاک انتخاب همسر

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ قَالَ: «تُنْكِحُ الْمَرْأَةَ لَأَرْبَعٍ: لِمَالِهَا، وَلِحَسَبِهَا، وَجَمَالِهَا، وَلِدِينِهَا، فَاطْفُرْ بِذَاتِ الدِّينِ تَرِبْتُ يَدَاكَ». [متفق عليه]

ابوهریره ﷺ می گوید: نبی اکرم ﷺ فرمود: «زن بخاطر چهار چیز، نکاح می شود: بخاطر مالش، نسب اش، زیائی اش، و دینش. پس دستهایت، خاک آلود گردد. زن دیندار، انتخاب کن».

۳۵- سفارشی درباره سفر

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ قَالَ: «السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ يَمْنُعُ أَحَدَكُمْ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ وَنَوْمَهُ فَإِذَا قَضَى نَهْمَتَهُ فَلَيَعْجَلْ إِلَى أَهْلِهِ». [متفق عليه]

از ابوهریره ﷺ روایت است که رسول الله ﷺ فرمود: «سفر، بخشی از عذاب است. زیرا انسان را از خوردن، نوشیدن و خوابیدن، باز می دارد. بنابراین، پس از انجام امور آن، باید هر چه زودتر به خانه برگشت».

۳۶- آفت زبان

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «إِنَّ الْعَبْدَ لَيَنْكَلِمُ بِالْكَلِمَةِ مَا يَتَبَيَّنُ فِيهَا يَزِلُّ بَهَا إِلَى النَّارِ أَبْعَدَ مِمَّا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ». [متفق عليه]

ابوهریره ﷺ می گوید: رسول الله ﷺ فرمود: «بنده، کلمه‌ای را بربازان می آورد که در مورد آن نمی‌اندیشد و به سبب آن به دوزخ می‌لغزد و دورتر از آن‌چه که در میان مشرق و مغرب است».

۳۷- وضعیت و احوال مؤمن

عَنْ صُهَيْبٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلُّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءُ شَكَرٌ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَّاءُ صَبَرٌ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ». [رواه مسلم]

از صهیب بن سنان رضی الله عنه روایت شده است که پیامبر ﷺ فرمودند: «حال مسلمان تعجب برانگیز است که همه‌ی کارهایش برای او خیر است و این وضع تنها برای مؤمن است که اگر چیزی که مایه‌ی شادی و سود است، برای او پیش آید، شکر می‌کند و خیر او در آن است و اگر ضرر (و سختی) برای او پیش آید، صبر می‌کند و خیر او در آن است».

۳۸- قانع بودن

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اَنْظُرُوا إِلَى مَنْ اَسْفَلَ مِنْكُمْ، وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقُكُمْ فَهُوَ أَجْدَرُ أَنْ لَا تَرْدُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ». [رواه مسلم]

از ابوهریره رضی الله عنه روایت شده است که پیامبر ﷺ فرمودند: «در ثروت و مقام دنیوی)، پایین‌تر از خود را بنگرید، نه بالاتر را که این‌گونه سزاوارتر است و مانع آن می‌شود که نعمت خداوند را بر خودتان خوار بدانید و تحقیر کنید».

۳۹- وصیت با ارزش

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَلَا أَدْلُكُمْ عَلَى مَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ؟ قَالُوا: بَلَى، يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ، وَكُثْرَةُ الْخَطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ، وَأَنْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَذِلِكُمُ الرِّبَاطُ». [رواه مسلم]

ابوهریره رضی الله عنه روایت می‌کند که رسول خدا ﷺ فرمود: «آیا شما را به آن‌چه که خداوند بوسیله آن، گناهان را می‌بخشد و رفع درجات عنایت می‌فرماید، راهنمایی نکنم»؟ صحابه عرض کردند: بلی، ای رسول خدا! آنحضرت ﷺ فرمود: «کامل نمودن وضو در سختیها (سرما، گرما، بیماری و غیره)، راه رفتن زیاد بسوی مساجد، و بعد از هر نماز، متظر ماندن برای نماز بعدی؛ این است رباط حقيقی». (نگهداری نفس بر طاعت).

۴۰- پاداش راستگویی

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ عَنِ النَّبِيِّ قَالَ: «إِنَّ الصَّدَقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لِيَصُدِّقُ، حَتَّى يَكُونَ صِدِيقًا، وَإِنَّ الْكَذَبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لِيَكُذُبُ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا». [متفق عليه]

عبدالله بن مسعود رض می‌گوید: نبی اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: «همانا راستگویی، انسان را بسوی نیکی، رهنمون می‌کند. و نیکی، انسان را به بهشت می‌رساند. و شخص، به اندازه‌ای راست می‌گوید که در زمره‌ی صدیقین قرار می‌گیرد. و همانا دروغگویی، انسان را بسوی فسق و فجور سوق می‌دهد. و فسق و فجور، انسان را به جهنم می‌کشاند. و شخص، به اندازه‌ای دروغ می‌گوید که نزد خداوند، در زمره‌ی دروغگویان نوشته می‌شود».

۱- عدالت نمودن بین فرزندان

عَنْ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ قَالَ: تَصَدَّقَ عَلَيَّ أَبِي بَعْضٍ مَالِهِ فَقَالَتْ أُمُّي عَمْرَةُ بْنُتُ رَوَاحَةَ: لَا أَرْضِي حَتَّى تُشْهِدَ رَسُولُ اللَّهِ، فَأَنْطَلَقَ أَبِي إِلَى النَّبِيِّ لِيُشْهِدَهُ عَلَى صَدَقَتِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «أَفَعَلْتَ هَذَا بِوَلَدِكَ كُلُّهُمْ؟» قَالَ: لَا، قَالَ: «اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا فِي أَوْلَادِكُمْ». فَرَجَعَ أَبِي، فَرَدَ تِلْكَ الصَّدَقَةَ. [متفق عليه]

نعمان بن بشیر رض می‌گوید: پدرم بخشنی از مالش را به من بخشید. مادرم؛ عمره دختر رواحه؛ گفت: تا رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم را گواه نگیری، من راضی نخواهم شد. پدرم نزد رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم رفت تا آنحضرت صلی الله علیه و آله و سلم را بر این هدیه اش، گواه بگیرد. رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: «آیا به سایر فرزندانت نیز چنین هدیه‌ای داده‌ای؟» گفت: خیر. فرمود: «از خدا بترسید و میان فرزندانتان با عدالت، رفتار کنید». نعمان می‌گوید: آنگاه، پدرم برگشت و بخشن خود را پس گرفت.

۴۲- از مظاہر ایمان

عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشَقَّةٍ ثَمْرَةٍ، فَمَنْ لَمْ يَجِدْ شَقَّةً ثَمْرَةً فَبِكَلِمَةٍ طَيِّبَةً». [متفق عليه: ۳۳۵۱ ، ۱۶۹۵]

از حاتم بن عدی رض روایت است که: رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: «خود را از آتش دوزخ، دور نگه دارید اگر چه با صدقه دادن نصف خرمایی باشد؛ و اگر این هم در توان شما نبود، با

سخن پسندیده (و حسن خلق) خود را از آتش، نجات دهید».

۴۳- راهنمائی و ارشاد

عَنْ حَكِيمِ بْنِ حَرَامٍ عَنِ النَّبِيِّ قَالَ: «الْبُدُّ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْبُدُّ السُّفْلَى، وَابْدَأْ بِمَنْ تَعُولُ، وَخَيْرُ الصَّدَقَةِ عَنْ ظَهْرِ غَنِّيٍّ، وَمَنْ يَسْتَعْفِفْ يُعْفَهُ اللَّهُ، وَمَنْ يَسْتَغْنِ يُغْنِهُ اللَّهُ». [متفق عليه]
حکیم بن حرام می گوید: نبی اکرم ﷺ فرمود: «دست بالا (صدقه دهنده) از دست پایین (صدقه گیرنده) بهتر است. صدقه را نخست، از افرادی شروع کنید که تحت تکفل شما هستند. و بهترین صدقه، آنست که (صدقه دهنده) از روی بی نیازی، آنرا (صدقه) دهد. (یعنی طوری صدقه دهد که خود، محتاج نشود). هر کس، از خواستن، دوری جوید، خداوند نیز او را از آن، دور نگاه می دارد. و هر کس که اظهار بی نیازی کند، خداوند او را بی نیاز می سازد».

۴۴- فضیلت تفہم در دین

عَنْ مُعاوِيَةَ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ يَقُولُ: «مَنْ يُرِدُ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفْقِهُ فِي الدِّينِ، وَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمُ وَاللَّهُ يُعْطِي». [متفق عليه]

معاویه رضی الله عنه می گوید: از نبی اکرم ﷺ شنیدم که فرمود: «هر کس که خداوند در حق او اراده‌ی خیر نماید، به وی فهم دین، نصيب خواهد کرد. من (رسول الله) تقسیم کننده (علوم و معارف شریعت) هستم. اما عطا کننده‌ی اصلی، خداوند است».

۴۵- نهی از سوگند یاد کردن در معامله

عَنْ أَبِي قَتَادَةَ الْأَنْصَارِيِّ: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ: «إِيَّاكُمْ وَكُفَّرَةَ الْحَلْفِ فِي الْبَيْعِ، فَإِنَّهُ يُنْفَقُ ثُمَّ يَمْحَقُ». [رواہ مسلم]

ابو قتاده انصاری رضی الله عنه می گوید: شنیدم که رسول الله ﷺ می فرمود: «از زیاد سوگند خوردن در معامله، پرهیز نمایید؛ زیرا سوگند زیاد، باعث فروش کالا می شود ولی خیر و

برکت آنرا از بین می‌برد».

۴۶- بجا آوردن شکر نعمت‌های الهی

عَنْ أَنْسٍ عَنِ النَّبِيِّ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضِي عَنِ الْعَبْدِ يُأْكُلُ الْأَكْلَةَ فِي حَمْدَةِ عَلَيْهَا، وَيَشْرُبُ الشَّرْبَةَ فِي حَمْدَةِ عَلَيْهَا». [رواه مسلم]

از انس روایت است که نبی اکرم فرمود: «همانا خداوند از بندۀ ای راضی می‌شود که چون لقمه ای بخورد، حق تعالی را بر آن ثنا گوید و چون آب بیاشامد، حق تعالی را بر آن ثنا گوید».

۴۷- از آداب غذا خوردن

عَنْ عُمَرَ ابْنِ أَبِي سَلَمَةَ قَالَ: كُثُرْ غُلَامًا فِي حَجْرِ رَسُولِ اللَّهِ، وَكَائِنٌ يَدِي تَطِيشُ فِي الصَّحْفَةِ، قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ: «يَا غُلَامُ، سَمِّ اللَّهَ، وَكُلْ بِيَمِينِكَ، وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ». [متفق عليه]

عمر بن ابی سلمه می‌گوید: پسر بچه بودم و در آغوش رسول خدا قرار داشتم و دستم داخل ظرف غذا، دور می‌زد. آنحضرت فرمود: «ای پسر! بسم الله بگو و با دست راست و از جلوی خود، بخور». دست راست و از جلوی خود، بخور».

۴۸- احسان به همسایه

عَنْ أَبِي ذِرٍّ قَالَ: إِنَّ خَلِيلِي أَوْصَانِي: إِذَا طَبَحْتَ مَرْقًا فَأَكْثِرْ مَاءَهُ، ثُمَّ اظْرُهْ أَهْلَ بَيْتِ مِنْ جِيرَانِكَ، فَأَصْبِهِمْ مِنْهَا بِمَعْرُوفٍ. [رواه مسلم]

از ابوذر روایت است که: خلیل (رسول الله) مرا توصیه کرد که چون شوربا پختی آب آنرا بسیار نما و سپس به خانواده‌های همسایه ات بنگر و بر ایشان خوبی و احسان کن.

۴۹- صید حرام

عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ قَالَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ نَّهَى عَنْ أَكْلِ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ. [متفق عليه]
ابو ثعلبه ﷺ می گوید: رسول الله ﷺ از خوردن گوشت حیوانات درنده، منع فرمود.

۵۰- آسان گرفتن در امور دین

عَنْ أَنَسِ قَدِيرِ بْنِ الْمُعَاوِيَةِ عَنِ النَّبِيِّ قَالَ: «يَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا وَبَشِّرُوا وَلَا تُنَفِّرُوا». [متفق عليه]
از انس قدریه روایت است که نبی اکرم ﷺ فرمود: «در امور دین، آسان بگیرید و سخت
گیر نباشد. مژده دهید و بیزار نکنید».

۵۱- وصایای ارزشمند

عَنْ أَبِي قَتَادَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «إِذَا شَرِبَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَفَّسْ فِي الْأَنَاءِ، وَإِذَا أَتَى
الْخَلَاءَ فَلَا يَمْسِ ذَكْرَهُ بِيَمِينِهِ وَلَا يَتَمَسَّحُ بِيَمِينِهِ». [متفق عليه]
از ابو قتاده ﷺ روایت است که رسول الله ﷺ فرمود: «هنگام آب خوردن، در ظرف
آب، تنفس نکنید و هرگاه به بیت الخلا رفتید، نه با دست راست، آلت تناسلی خود را
بگیرید و نه به وسیله‌ی آن، استنجا کنید».

۵۲- احسان نسبت به حیوانات

عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ عَنِ النَّبِيِّ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ
فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ، وَلْيُجِدَ أَحَدُكُمْ شَفْرَكَهُ، فَمُسْرِحٌ ذَبِحَتَهُ». [رواه مسلم]

از ابویعلی شداد بن اوس ﷺ روایت شده است که پیامبر ﷺ فرمودند: «همانا خداوند
در همه چیز و هر کاری نیکوکاری و احسان را برای شما مقرر داشته و فرض کرده است،
پس وقتی (کافری را در جنگ یا شخص مستحق قصاصی را) کشtid، نیکو بکشید (با
زجر و بریدن اعضا و شکنجه توأم نباشد) و وقتی حیوانی را ذبح کردید، نیکو ذبح کنید و
باید هر کدام از شما چاقویش را تیز کند و حیوانش را که می‌خواهد ذبح کند، (زود)
راحت نماید».

۵۳- خمیازه و آداب آن

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الشَّأْوُبُ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَكُظِمْ مَا اسْتَطَاعَ». [رواه مسلم]

از ابوهریره روایت است که: رسول الله ﷺ فرمود: «خمیازه کشیدن از طرف شیطان است، پس هرگاه یکی از شما خواست، خمیازه بکشد، تا میتواند جلویش را بگیرد».

۵۴- دعا نمودن برای عطسه کننده

عَنْ أَبِي مُوسَىٰ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَحَمِدِ اللَّهَ، فَشَمَّتُوهُ، فَإِنْ لَمْ يَحْمِدِ اللَّهَ فَلَا تُشَمَّتُوهُ». [رواه مسلم]

از ابوموسی روایت شده است که گفت: از پیامبر ﷺ شنیدم که میفرمودند: «هرگاه یکی از شما عطسه کرد و سپاس و ستایش خداوند را به جای آورد، (یعنی: «الحمد لله» گفت) او را با دعای خیر خود جواب دهید (یعنی: «يرحمك الله» بگویید) و اگر حمد خدای را به جای نیاورد، برایش دعای خیر نکنید».

۵۵- از شروط معامله

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِذَا ابْتَعْتَ طَعَامًا فَلَا تَبِعْهُ حَتَّى تَسْتُوْفِيهِ». [رواه مسلم]

جابر بن عبدالله رضی الله عنهم روایت میکند که: رسول الله ﷺ میفرمود: «طعمی (مواد خوراکی) را که خریداری کرده‌ای، پیش از این که آن را دریافت نکنی، نفروش».

۵۶- رعایت کردن حقوق اهل بیت پیامبر

عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَذَكُرْ كُمُ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِيِّ، أَذَكُرْ كُمُ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِيِّ، أَذَكُرْ كُمُ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِيِّ». [رواه مسلم]

زید بن ارقم رضی الله عنی میگوید: نبی اکرم ﷺ فرمود: «درباره‌ی خانواده‌ام، خدا را برای شما یادآور میشوم. درباره‌ی خانواده‌ام، خدا را برای شما یادآور میشوم. درباره‌ی خانواده‌ام،

خدا را برای شما یادآور می‌شوم». (در رعایت حقوق اهل بیتم، خدا را در نظر داشته باشد).

۵۷- به کثوت سجده کردن برای خداوند متعال

عن ثَوْبَانَ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ عَنْ عَمَلٍ أَعْمَلْتُهُ يُدْخِلُنِي اللَّهُ بِهِ الْجَنَّةَ، فَقَالَ: «عَلَيْكَ بَكْرَةً السُّجُودُ لِلَّهِ، فَإِنَّكَ لَا تَسْجُدُ لِلَّهِ سَجْدَةً، إِلَّا رَفَعَنَّ اللَّهِ بِهَا دَرَجَةً، وَحَطَّ عَنْكَ بِهَا حَطَّيْنَةً». [رواه مسلم]

ثوبان، بردهی آزاد شدهی رسول الله ﷺ می‌گوید: از رسول الله ﷺ از عملی پرسیدم که با انجام دادن آن، خداوند من را وارد بهشت می‌کند، آنحضرت ﷺ فرمود: «برای خداوند زیاد سجده کن زیرا هر سجده ای که برای خداوند انجام می‌دهی، باری تعالیٰ یک درجه تو را بالا می‌برد و یکی از گناهات را می‌ریزد».

۵۸- مداومت در اعمال نیک

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ دَخَلَ عَلَيْهَا وَعِنْدَهَا امْرَأَةً، قَالَ: «مَنْ هَذِهِ؟» قَالَتْ: فُلانَةٌ تَذَكُّرٌ مِنْ صَلَاتِهَا، قَالَ: «مَهْ عَلَيْكُمْ بِمَا تُطِيقُونَ فَوَاللَّهِ لَا يَمْلُلُ اللَّهُ حَتَّى تَمْلُوا، وَكَانَ أَحَبُّ الدِّينِ إِلَيْهِ مَا دَامَ عَلَيْهِ صَاحِحٌ». [متفق علیه]

ام المؤمنین؛ عایشه رضی الله عنها؛ می‌گوید: روزی، نبی اکرم ﷺ به خانه‌ی من آمد در حالی که زنی نزد من نشسته بود. رسول اکرم ﷺ فرمود: «این زن کیست؟»؟ گفتم: فلازی است، و کثرت عبادات ایشان را برای رسول الله ﷺ بازگو کردم. آنحضرت ﷺ فرمود: «دست نگهدار. همان قدر از اعمال را که توانایی دارید، انجام دهید. زیرا خداوند از دادن پاداش اعمال خسته نمی‌شود، مگر این‌که شما از انجام طاعت و بندگی خسته شوید. و بهترین عمل نزد خدا، آن است که صاحب‌ش بر انجام آن، مداومت کند».

۵۹- داشتن آرامش و سکینه

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَلَا تَأْتُوهَا تَسْعَونَ، وَأَتُوهَا تَمْشُونَ، عَلَيْكُمُ السَّكِينَةُ، فَمَا أَدْرَكُمْ فَصَلُوا، وَمَا فَاتَكُمْ فَاتَّمُوا». [متفق عليه]

ابوهریره می گوید: رسول الله ﷺ فرمود: «چون نماز برپاشد با شتاب بهسوی آن نیاید، بلکه با آرامش و وقار بروید، پس آنچه از نماز را که دریافتید، بگزارید و آنچه که از نزد شما فوت شده تمامش کنید».

۶۰- فضیلت برابر کردن صفواف نماز

عَنْ أَنَسِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «سَوْوا صُفُوفَكُمْ، فَإِنْ تَسْوِيَ الصُّوفُوفِ مِنْ إِقَامَةِ الصَّلَاةِ». [متفق عليه]

انس بن مالک می گوید: رسول الله ﷺ فرمود: «صفهای خود را یکنواخت و راست کنید، زیرا راست و مساوی کردن صفحه‌ها، جزوی از به پا داشتن نماز است».

۶۱- آباد کردن خانه‌ها با ذکر خدا

عَنِ ابْنِ عَمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ قَالَ: «اجْعَلُوا فِي يُؤْتِكُمْ مِنْ صَلَاتِكُمْ وَلَا تَتَخَذُوهَا قُبُورًا». [متفق عليه]

ابن عمر رضی الله عنهم می گوید: نبی اکرم ﷺ فرمود: «بخشی از نمازهای خود را در منزل بخوانید و خانه هایتان را به قبرستان تبدیل نکنید». (منظور سنن و نوافل است).

۶۲- بهترین کارها

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الْعَمَلٍ أَفْضَلُ؟ قَالَ: «الصَّلَاةُ لِوَقْتِهَا» قَالَ: [قُلْتُ]: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: «بِرُّ الْوَالِدَيْنِ». قَالَ: [قُلْتُ]: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: «الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ». [متفق عليه]

عبد الله بن مسعود می گوید: از نبی اکرم ﷺ سوال کردم: کدام عمل، نزد الله پسندیده‌تر است؟ فرمود: «نمازی که در وقتی، خوانده شود»؛ عرض کردم: بعد از آن؟ فرمود: «نیکی به پدر و مادر»؛ گفتم: بعد از آن؟ فرمود: «جهاد در راه الله».

۶۳- مداوت بر انجام اعمال صالح

عن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهم قال: قال لي رسول الله ﷺ: «يا عبد الله، لا تكن مثل فلان كان يقوم الليل فترك قيام الليل». [متفق عليه]
عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهم مى گويد: رسول الله ﷺ خطاب به من، فرمود: «ای عبد الله! مثل فلانی نباش که (ابتدا) نماز شب مى خواند. سپس، آن را ترك کرد».

۶۴- از اعمال روز جمعه

عن سلمان الفارسي قال: قال النبي ﷺ: «لا يعتزل رجل يوم الجمعة ويتطهر ما استطاع من طهر ويدهن من دهن، أو يمس من طيب بيته ثم يخرج فلا يفرق بين الاثنين، ثم يصلى ما كتب له، ثم يصلي إذا تكلم الإمام، إلا غفر له ما بيته وبين الجمعة الأخرى». [متفق عليه]
سلمان فارسي روايت مى کند که نبي اكرم ﷺ فرمود: «هرکس، روز جمعه غسل کند و حتى المقدور، خود را پاکيزه نماید و از روغن یا مواد خوشبویی که در اختیار دارد، استفاده کند. سپس، برای نماز جمعه بروود و در مسجد نیز از روی شانه های مردم، عبور نکند و آنچه برایش مقدر شده است، نماز بخواند و با دقت و رعایت سکوت، به خطبه امام، گوش فرا دهد، تمام گناهانش از جمعه قبل تا این جمعه، بخشیده خواهند شد».

۶۵- جایگاه نماز عصر

عن أبي بصير الغفاري قال: صلى بنا رسول الله ﷺ العصر بالمحمض، فقال: «إن هذه الصلاة عرضت على من كان قبلكم فضيّوها، فمن حافظ عليها كان له أجرُه مرتين، ولا صلاة بعدها حتى يطلع الشاهد». [رواوه مسلم]

ابوبصره غفاری روايه مى گويد: رسول خدا ﷺ در مخصوص (اسم مكانی) نماز عصر را برای ما برگزار نمود؛ سپس فرمود: «این نماز به امتهای گذشته عرضه شد؛ اما آنها آنرا ضایع کردند؛ پس هر کس بر آن مداومت نماید، دوبار، اجر مى گیرد و بعد از آن، نمازی

نیست تا اینکه ستاره طلوع نماید».

٦٦- اعمال مرتبط به جنازه و ثواب آن

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلامه: «من شهد الجنازة حتى يُصلّى عليه فله قيراط، ومن شهدَها حتَّى تُدْفَنَ فله قيراطان». قيل: وما القيراطان؟ قال: «مثلُ الْجَبَائِينِ الْعَظِيمِينِ». [متفق عليه]

ابوهریره رضي الله عنه می گوید: رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلامه فرمود: «هر کس، تا هنگام نماز خواندن بر جنازه، حضور داشته باشد، به او به اندازه‌ی یک قیراط پاداش می‌رسد. و هر کس تا پایان مراسم دفن، حضور داشته باشد، به او به اندازه‌ی دو قیراط پاداش می‌رسد». پرسیدند: دو قیراط، چقدر است؟ فرمود: «به اندازه‌ی دو کوه بزرگ».

٦٧- زینت مودان

عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: عَنِ النَّبِيِّ صلوات الله عليه وآله وسلامه قَالَ: «خَالِفُوا الْمُشْرِكِينَ أَحْفُوا الشَّوَارِبَ وَأَغْفُوا اللَّحَى». [متفق عليه]

ابن عمر رضی الله عنهم می گوید: نبی اکرم صلوات الله عليه وآله وسلامه فرمود: «با مشرکین مخالفت کنید؛ سبیل‌ها را کوتاه کنید و ریش‌ها را بگذارید».

٦٨- آداب استئذان (اجازه وارد شدن به مکانی)

عَنْ أَبِي مُوسَى رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلوات الله عليه وآله وسلامه: «إِذَا اسْتَأْذَنَ أَحَدُكُمْ ثَلَاثَةَ فَلَمْ يُؤْذَنْ لَهُ، فَلْيَرْجِعْ». [رواه البخاري]

ابوموسی اشعری رضي الله عنه روایت می کند که: رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلامه فرمود: «هرگاه یکی از شما سه بار اجازه ورود خواست، و به او اجازه داده نشد، برگردد».

٦٩- تعامل با زنان

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ قَالَ: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِي جَارَهُ، وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا، فَإِنَّهُنَّ خُلْقُنَّ مِنْ ضَلَالٍ، وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءاً فِي الْضَّلَالِ أَعْلَاهُ، فَإِنْ ذَهَبْتَ تُقْيِيمُهُ كَسَرَتْهُ، وَإِنْ تَرَكْتَهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ، فَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا». [متفق عليه]

ابوهریره ﷺ می گوید: نبی اکرم ﷺ فرمود: «هرکس به خدا و روز قیامت، ایمان دارد، همسایه‌اش را آزار ندهد. و با زنان، بخوبی رفتار کنید و سفارش مرا در مورد آنان، بپذیرید. چرا که آن‌ها از پهلو (دنده) آفریده شده‌اند. و همانا کج‌ترین بخش دنده، قسمت بالای آن است. اگر بخواهی، آنرا راست کنی، می‌شکند. و اگر رهایش کنی، همچنان کج، باقی می‌ماند. پس با زنان بخوبی رفتار کنید و سفارش مرا در مورد آنان، مد نظر داشته باشید».

۷۰- مذمت سوگند یاد کردن به غیر خدا

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ قَالَ: «أَلَا مَنْ كَانَ حَالِفًا فَلَا يَخْلِفُ إِلَّا بِاللَّهِ». فَكَانَتْ قُرِيشُ تَخْلِفُ بِآبَائِهَا، فَقَالَ: «لَا تَحْلِفُوا بِآبَائِكُمْ». [متفق عليه]

عبدالله بن عمر رضی الله عنهم روایت می‌کند که نبی اکرم ﷺ فرمود: «آگاه باشید، هرکس که می‌خواهد سوگند یاد کند، فقط به نام خدا، سوگند یاد کند». راوی می‌گوید: قریش بنام پدران خود، سوگند می‌خورند. رسول خدا ﷺ فرمود: «به نام پدرانتان، سوگند نخورید».

۷۱- کراحت آرزوی رویارویی با دشمن

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «أَيُّهَا النَّاسُ، لَا تَسْمَئُوا لِقاءَ الْعُدُوِّ، وَسَلُوا اللَّهَ الْعَافِيَةَ، فَإِذَا لَقِيْتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوْا وَاعْلَمُوْا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ طِلَالِ السُّيُوفِ». [متفق عليه]

عبد الله بن ابی اویفی رضی الله عنهم می‌گوید: رسول الله ﷺ فرمود: «ای مردم! رویارویی با دشمن را آرزو نکنید و از خداوند، عافیت بخواهید. ولی اگر با دشمن، مواجه شدید، صبر کنید و بدانید که بهشت زیر سایه‌ی شمشیرهاست».

۷۲- تلقین میت

عن أبي سعيد الخدري قال: رسول الله ﷺ «لَقُنُوا مَوْتَاكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ». [رواه مسلم]
ابوسعید خدری می‌گوید: رسول الله ﷺ فرمود: «لا اله الا الله را به کسانی که در حال
مرگ‌اند، تلقین نمایید».

۷۳- آرزوی مرگ نکردن

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَا يَتَمَمِنَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ مِنْ ضُرٌّ أَصَابَهُ، فَإِنْ كَانَ لَا
بُدَّ فَاعِلًا، فَلِيَقُولَ: اللَّهُمَّ أَحِينِي مَا كَاتَتِ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي، وَتَوَفِّنِي إِذَا كَاتَتِ الْوَفَاءُ خَيْرًا لِي».

[متفق عليه]

انس بن مالک می‌گوید: نبی اکرم ﷺ فرمود: «هیچ یک از شما به خاطر مصیبی که به
آن گرفتار می‌شود، آرزوی مرگ نکند. اما اگر چاره‌ای جز این ندارد، بگوید: خدایا! تا زمانی
که زندگی به نفع من است، مرا زنده نگهدار و هنگامی که مرگ به نفع من است مرا بمیران».

۷۴- مراقب زیانت باش

عن أبي هريرة ﷺ قال: قال رسول الله ﷺ: «كَفَىٰ بِالْمَرءِ كَذِبًا، أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ».
[رواه مسلم]

از ابو هریره ﷺ روایت است که: پیامبر ﷺ فرمود: «برای دروغگویی انسان همین کافی
است که هرچه را که شنیده است، (برای مردم) بازگو کند».

۷۵- حق مادر

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَيْ رَسُولِ اللَّهِ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ
صَحَابَتِي؟ قَالَ: «أُمُّكَ». قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ أُمُّكَ». قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ أُمُّكَ». قَالَ:
ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ أَبُوكَ». [متفق عليه]

ابوهریره ﷺ می‌گوید: شخصی نزد رسول الله ﷺ آمد و گفت: چه کسی برای خوش
رفتاری من از دیگران، مستحق تراست؟ فرمود: «مادرت». گفت: سپس چه کسی؟ فرمود:

«مادرت». گفت: بعد از او چه کسی؟ فرمود: «باز هم مادرت». پرسید: پس از او چه کسی؟ فرمود: «بعد از او پدرت».

۷۶- برکت حیا

عَنْ عِمَرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «الْحَيَاةُ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ». [متفق عليه]
عمران بن حصین رض می‌گوید: رسول اکرم صلی الله علیہ و آله و سلم فرمود: «حیا چیزی جز خوبی، به ارمغان نمی‌آورد».

۷۷- دعوت به توبه

عَنْ أَبِي مُوسَىٰ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ - عَزَّ وَ جَلَّ - يَسْطُطُ يَدَهُ بِاللَّيلِ لِتُوبَ مُسِيءَ النَّهَارِ، وَ يَسْطُطُ يَدَهُ بِالنَّهَارِ لِتُوبَ مُسِيءَ اللَّيلِ، حَتَّىٰ تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا». [رواه مسلم]

از ابو موسی رض روایت شده است که پیامبر صلی الله علیہ و آله و سلم فرمودند: «خداؤند متعال شبانه دستش را می‌گشاید تا بنده‌ای که در روز گناه کرده است، توبه کند و در روز، دستش را می‌گشاید، تا گناهکار از گناه شبش توبه کند، و این وضع، تا وقت طلوع خورشید از مغرب، (روز قیامت) ادامه دارد».

۷۸- کثرت دعا در سجده

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَقْبَرُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْثُرُوا الدُّعَاءَ». [رواه مسلم]

از ابو هریره رض روایت است که: رسول الله صلی الله علیہ و آله و سلم فرمود: «بنده در حالت سجده، بیشتر از هر وقت دیگری به خداوند، نزدیک است؛ پس در آن، زیاد دعا کنید».

۷۹- قاطعیت در دعا

عَنْ أَنَسِٰ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا دَعَا أَحَدُكُمْ، فَلْيَعْزِمْ فِي الدُّعَاءِ، وَلَا يَقُلِ اللَّهُمَّ إِنْ شِئْتَ فَاعْطِنِي فَإِنَّ اللَّهَ لَا مُسْتَكْرِهَ لَهُ». [متفق عليه]

از انس ﷺ روایت است که: رسول الله ﷺ فرمود: «هرگاه کسی از شما دعا کرد، باید قاطعانه خواسته‌ی خود را از خداوند بخواهد و نگوید: خداوند! اگر خواستی به من عنایت کن، چون که اکراه کننده‌ای برای خداوند متعال وجود ندارد».

۸۰- دعا کردن برای مؤمنین

عَنْ أَبِي الْمَرْدَاءِ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ: «مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يَدْعُو لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ إِلَّا قَالَ الْمَلَكُ وَلَكَ بِمِثْلِهِ» [رواه مسلم]

از ابودرداء ﷺ روایت شده است که او از پیامبر ﷺ شنید که می‌فرمودند: «هر بندی مسلمانی که در غیاب برادرش برای او دعای خیر کند، فرشته‌ی (موکل دعا) می‌گوید: برای تو هم مثل آن باشد».

۸۱- از آداب دعا کردن

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «لَا تَدْعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَى أَوْلَادِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَى أَمْوَالِكُمْ، لَا تُوَافِقُوا مِنَ اللَّهِ سَاعَةً، يُسَأَّلُ فِيهَا عَطَاءً، فَيَسْتَجِيبُ لَكُمْ». [مسلم]

از جابر رضی الله عنهم روایت شده است که: پیامبر ﷺ فرمودند: «به ضرر خود و اولاد و اموالتان دعا نکنید، مبادا آن دعا با ساعتی همراه شود که ساعت اجابت دعا از طرف خداست و دعای بد شما هم در آن ساعت قبول شود».

۸۲- همت والا داشتن

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «إِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ؟، فَسَلُوْهُ الْفِرْدَوْسَ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ وَمِنْهُ تَفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ» [رواه البخاري]

ابوهریره ﷺ روایت می‌کند که رسول الله ﷺ فرمود: «هرگاه، چیزی از خدا خواستید، بهشت فردوس را طلب کنید. زیرا که آن، بهترین و بالاترین، بهشت است و عرش خدا بر روی آن، قرار دارد و نهرهای بهشت، از آن سرچشمeh می‌گیرند».

۸۳- دعای مظلوم

عن ابن عباسٍ رضي الله عنهمَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ بَعَثَ مُعَاذًا إِلَى الْيَمَنِ، فَقَالَ: «اَتَقْ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهَا لَيْسَ بِيَنَّهَا وَيَنْهَا اللَّهُ حِجَابٌ». [متفق عليه]

عبدالله بن عباس رضي الله عنهمَا می گوید: «رسول الله ﷺ معاذ بن جبل ﷺ را به یمن فرستاد و فرمود: «از دعای مظلوم بترس. زیراً بین او و خدا، حاجابی وجود ندارد».

۸۴- از ادعیه جامع و کامل

عن طارق بن أشيم ﷺ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ وَقَدْ أَتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَيْفَ أَقُولُ حِينَ أَسْأَلُ رَبِّي؟ قَالَ: «قُلْ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاعْفِنِي، وَارْزُقْنِي، وَيَجْمَعُ أَصَابِعَهُ إِلَى الْإِبْهَامِ، فَإِنَّ هُوَلَاءِ تَجْمَعُ لَكَ دُنْيَاكَ وَآخِرَتَكَ». [رواه مسلم]

از طارق بن اشيم ﷺ روایت شده که: او از آنحضرت ﷺ شنید در حالی که مردی خدمتشان آمده بود، گفت: يا رسول الله ﷺ زمانی که از پروردگارم سؤال میکنم، چه بگویم؟ فرمود، بگو: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَاعْفِنِي، وَارْزُقْنِي»: (خدایا! مرا بیامرز و به من رحم کن و هدایتم فرما و سلامتم بدار و روزیم بده). زیرا این کلمات برایت دنیا و آخرت را جمع می کند».

۸۵- فضیلت دعا کردن قبل از خواب

عن البراءِ بْنِ عَازِبٍ ﷺ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِذَا أَتَيْتَ مَضْجَعَكَ فَوَاصِّاً وَضُوءَكَ لِلصَّلَاةِ، ثُمَّ اضْطَجَعْتَ عَلَى شِقْكَ الْأَيْمَنِ، ثُمَّ قُلْ: اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَفَوَضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ لَا مُلْجَأَ وَلَا مُنْجَأٌ إِلَّا إِلَيْكَ، اللَّهُمَّ آمَّنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِتَبِيَّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ، فَإِنْ مُتَّ مِنْ يَلِيْكَ فَأَتَتْ عَلَى الْفُطْرَةِ، وَاجْعَلْهُنَّ آخِرَ مَا تَشَكَّلُ بِهِ»، قَالَ: فَرَدَدَتْهَا عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَلَمَّا بَلَغَتْ: اللَّهُمَّ آمَّنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، قُلْتُ: وَرَسُولُكَ، قَالَ: «لَا، وَتَبَيَّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ». [رواه البخاري]

از براء بن عازب ﷺ روایت است که نبی اکرم ﷺ فرمود: «قبل از رفتن به رختخواب، وضوی کامل بگیر و بر پهلوی راست بخواب و این دعا را بخوان: «اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَفَوَضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ لَا مُلْجَأَ وَلَا مُنْجَأٌ إِلَّا إِلَيْكَ،

اللَّهُمَّ آمَّنْتُ بِكِتابِكَ الَّذِي أَنزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ». (پروردگار! با خوف و رجاء، چهره‌ام را بسوی تو بر می‌گردانم و تمام امور را به تو می‌سپارم و تو را پشت و پناه خود می‌دانم. و یقین دارم که هنگام خشم و غضب، پناهی جز تو ندارم. پروردگار! به کتابی که نازل فرمودی و پیامبری که مبعوث نمودی، ایمان آوردم). اگر در همان شب بمیری، بر فطرت (با ایمان) از دنیا رفته‌ای. این جملات را آخرین کلام خود قرار بده».

راوی (براء) می‌گوید: این دعا را نزد رسول اکرم ﷺ خواندم. وقتی گفت: آمنتُ بِرَسُولِكَ، آنحضرت ﷺ فرمود: «بگو: آمنتُ بِنَبِيِّكَ». یعنی بجای لفظ رسول، کلمه‌ی نبی را بکار ببر.

۸۶- از ادعیه‌ای که در نماز خوانده می‌شود (در تشهد آخر)

عَنْ أَبِي بَكْرِ الصَّدِيقِ: أَنَّهُ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ: عَلَّمْنِي دُعَاءً أَدْعُу بِهِ فِي صَلَاتِي. قَالَ: «قُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبُ إِلَّا أَنْتَ فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَأَرْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ». [رواه البخاري]

ابوبکر صدیق ﷺ می‌گوید: به رسول الله ﷺ گفت: دعایی به من بیاموز تا آنرا در نماز بخوانم. آنحضرت ﷺ فرمود: «این دعا را بخوان: «اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَأَرْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ». (پروردگار! بر خود بسیار ستم کرده‌ام و جز تو کسی دیگر نیست که گناهان مرا بیامرزد. خداوند! با عنایت خود، مرا بیامرز و بر من رحم کن. همانا تو بخشند و مهربانی)».

۸۷- تکرار توبه

عَنْ الْأَغْرِيْرِ بْنِ يَسَارِ الْمَرْنَيِّ: قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ: تُوبُوا إِلَى اللَّهِ، فَإِنَّمَا تَوْبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مِائَةَ مَرَّةٍ». [رواه مسلم]

از اغر بن یسار مزنی ﷺ روایت است که گفت: آنحضرت ﷺ فرمود: «ای مردم از خدا آمرزش طلبیده، و به درگاه او توبه کنید، زیرا من در هر روز صد بار توبه می‌کنم».

۸۸- حفاظت بدن و جان

عن خَوْلَةِ بُنْتِ حَكِيمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ: «مَنْ نَزَلَ مَنْزِلَةً ثُمَّ قَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ يَضُرُّهُ شَيْءٌ حَتَّىٰ يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلَهُ ذَلِكَ».

[رواه مسلم]

از خوله دختر حکیم رضی الله عنها روایت شده است که فرمود: از پیامبر ﷺ شنیدم که می فرمودند: «هر کس در منزلی فرود آید و سپس بگوید: «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ» (پناه می برم به کلمات کامل خدا از شر آنچه آفریده است)، تا وقتی که از آنجا کوچ می کند، هیچ چیز به او ضرر نخواهد رساند».

۸۹- دعای مصیبت

عن أُمّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ: «مَا مِنْ عَبْدٍ تُصِيبُهُ مُصِيبَةٌ فَيَقُولُ: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ أَجْرُنِي فِي مُصِيبَتِي، وَأَخْلُفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا، إِلَّا أَجْرَهُ اللَّهُ فِي مُصِيبَتِهِ وَأَخْلُفَ لَهُ خَيْرًا مِنْهَا». قَالَتْ: فَلَمَّا تُؤْفَى أَبُو سَلَمَةَ قُلْتُ كَمَا أَمْرَنِي رَسُولُ اللَّهِ فَأَخْلَفَ اللَّهُ لِي خَيْرًا مِنْهُ رَسُولُ اللَّهِ [رواه مسلم]

از ام المؤمنین ام سلمه رضی الله عنها روایت شده است که فرمود: از پیامبر ﷺ شنیدم که می فرمودند: «هر بنده‌ای که مصیبی به او برسد و او بگوید: «إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ أَجْرُنِي فِي مُصِيبَتِي، وَأَخْلُفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا»، (ما از خداییم و به سوی او باز می گردیم، خدایا! مرا در مصیبتم مأجور بفرما و بهتر از او را برایم جانشین او کن!)، خداوند متعال در مصیبتش به او اجر می دهد و بهتر از آن را به او عطا می فرماید»؛ ام سلمه می گوید: وقتی که ابوسلمه فوت کرد، دستور پیامبر ﷺ را عملی کردم و چنان گفتم و خداوند متعال برای من بهتر از او یعنی پیامبر ﷺ را عطا فرمود.

۹۰- به خدا پناه ببر

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ، وَذَرُكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَائِثِ الْأَعْدَاءِ». [متفق عليه]

از ابوهریره رض روایت شده است که پیامبر صلی الله علیہ و آله و سلم فرمودند: «از گرفتاری، نگون بختی، قضای بد و خوشحال شدن دشمنان به خدا پناه ببرید».

۹۱- از گنج‌های بهشت

عَنْ أَبِي مُوسَىٰ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ قَيْسٍ، أَلَا أَعْلَمُكَ كَلِمَةً هِيَ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ». [متفق عليه]

ابوموسی اشعری رض می‌گوید: رسول الله صلی الله علیہ و آله و سلم فرمود: «ای عبد الله بن قيس»! آیا به تو کلمه‌ای را که گنجی از گنج‌های بهشت است، بیاموزم؟ «لا حول و لا قوه إلا بالله».

۹۲- کلماتی که گوینده‌ی آن ناکام نمی‌شود

عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مُعَقَّبَاتُ، لَا يَخِيبُ قَاتِلُهُنَّ، أَوْ فَاعِلُهُنَّ، دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ: ثَلَاثٌ وَثَلَاثُونَ تَسْبِيحَةً، وَثَلَاثٌ وَثَلَاثُونَ تَحْمِيدَةً، وَأَرْبُعٌ وَثَلَاثُونَ تَكْبِيرَةً». [مسلم]

از کعب بن عجره رض روایت است که: رسول الله صلی الله علیہ و آله و سلم فرمود: «اذکاری در پی هر نماز واجبی است که گوینده یا انجام دهنده‌ی آن ناکام نمی‌شود: سی و سه بار خداوند را به پاکی یاد کردن (سبحان الله گفتن)، سی و سه بار خداوند را حمد و سپاس گفتن (الحمد لله گفتن)، و سی و سه بار خداوند را به بزرگی یاد کردن (الله اکبر گفتن)».

۹۳- دوست داشتنی ترین سخن نزد خداوند

عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَلَا أَخْبِرُكَ بِأَحَبِّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ؟ إِنَّ أَحَبَّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ». [رواه مسلم]

از ابوذر رض روایت شده است که گفت: رسول خدا صلی الله علیہ و آله و سلم به من فرمود: «آیا از دوست- داشتنی ترین سخن در نزد خداوند، به شما خبر ندهم؟ دوست داشتنی ترین سخن در نزد خداوند: (سبحان الله و بحمده) است».

۹۴- همواره قرآن را تلاوت نمودن

عَنْ أَبِي مُوسَىٰ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «تَعَاهَدُوا هَذَا الْقُرْآنَ، فَوَاللَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، هُوَ أَشَدُّ تَقْلِيْتًا مِنَ الْإِبْلِ فِي عُثْلَاهَا». [متفق عليه]

از ابوموسی اشعری روایت است که: رسول الله فرمود: «از این قرآن مواظبت کنید، (همواره آن را تلاوت نمایید)، سوگند به ذاتی که جان محمد در دست اوست، آن زودتر از شتری که در زانوبندش قرار دارد (و آن را پاره می‌کند و گریزد) از سینه‌ی آدمی می‌گریزد».

۹۵- حسد جایز نیست مگر در

عَنْ سَالِمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ النَّبِيِّ قَالَ: «لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْتَنِيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ فَهُوَ يَتَلَوُهُ آنَاءَ الْلَّيْلِ وَآتَاهُ النَّهَارِ وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَا لَا فَهُوَ يُنْفِقُهُ آنَاءَ الْلَّيْلِ وَآتَاهُ النَّهَارِ». [متفق عليه]

سالم از پدرش روایت می‌کند که نبی اکرم فرمود: «حسادت جز در دو چیز جایز نیست: ۱- مردی که خداوند به او قرآن داده و او در لحظات شب و روز آن را تلاوت می‌کند. ۲- مردی که خداوند به او مالی عنایت کرده و او در لحظات شب و روز آن را انفاق می‌کند».

۹۶- وصیت به قرآن کریم

عَنْ أَبُو أُمَّامَةَ الْبَاهِلِيِّ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ: «أَفْرَعُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ أَفْرَعُوا الزَّهْرَاوِينَ الْبَقَرَةَ وَسُورَةَ آلِ عِمْرَانَ فَإِنَّهُمَا تَأْتِيَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَائِنَهُمَا غَمَامَتَانِ أَوْ كَائِنُهُمَا غَيَّابَتَانِ أَوْ كَائِنُهُمَا فِرْقَانِ مِنْ طَيِّبِ صَوَافَّ ثُحَاجَانِ عَنْ أَصْحَابِهِمَا أَفْرَعُوا سُورَةَ الْبَقَرَةِ فَإِنَّ أَخْذَهَا بَرَكَةٌ وَتَرْكَهَا حَسْرَةٌ وَلَا تَسْتَطِعُهَا الْبَطْلَةُ». [رواہ مسلم]

ابوامامه الباهی می‌گوید: شنیدم رسول الله می‌فرمود: «قرآن را تلاوت کنید، زیرا قرآن در روز قیامت آمده و برای یارانش (تلاوت کنندگانش) شفاعت می‌کند. زهراوین

یعنی سوره بقره و آل عمران را بخوانید، زیرا این دو سوره در روز قیامت می‌آیند در حالی که به صورت دو تکه ابر یا دو دسته پرندۀ اند که بالهای خود را گشوده اند، و از اصحاب خود دفاع می‌کنند. سوره بقره را بخوانید زیرا خواندن آن برکت و ترک آن حسرت است و ساحران را عاجز می‌کند».

۹۷- فضیلت سوره بقره

عن أبي هريرة ﷺ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «لَا تَجْعَلُوا يُؤْتَكُمْ مَقَابِرِ، إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفَرُ مِنِ الْبَيْتِ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ». [رواه مسلم]

از ابوهریره ﷺ روایت است که: رسول الله ﷺ فرمود: «خانه‌های خود را گورستان نسازید، همانا شیطان از خانه‌ای که در آن سوره‌ی بقره خوانده شود، می‌گریزد».

۹۸- دو آیه‌ی بزرگ

عَنْ أَبِي مَسْعُودِ الْبَدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «الآيَاتُ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ مَنْ قَرَأَهُمَا فِي لَيْلَةٍ كَفَاهُ». [متفق عليه]

ابومسعود بدرا می‌گوید: رسول الله ﷺ فرمود: «هرکس، دو آیه آخر سوره بقره را در شب بخواند، او را کفایت می‌کنند».

۹۹- کم نشمردن کار نیکو

عَنْ أَبِي ذِرَّةِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «لَا تَحْقِرُنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهٍ طَلْقٍ». [رواه مسلم]

از ابوذر ﷺ روایت است که رسول الله ﷺ فرمود: «هیچ کار خوب و پسندیده‌ای را حقیر مشمارید، هر چند با برادرت به چهره‌ی گشاده رو ببرو شوی».

۱۰۰- احترام گذاشتن و توهین نکردن به اصحاب رسول الله ﷺ

عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْحُدَيْرِيِّ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَا تُسْبِبُوا أَصْحَابِي، فَلَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أَحُدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ». [رواه البخاری]

ابوسعید خدری رض می‌گوید: نبی اکرم صل فرمود: «اصحاب مرا دشنام ندهید. زیرا اگر یکی از شما به اندازه‌ی کوه احمد، طلا اتفاق کند، با یک یا نصف مدّی که اصحاب من اتفاق می‌کنند، برابری نمی‌کند». (مدّ، پیمانه‌ای است که برخی آنرا به اندازه‌ی پُرسی دوکف دست دانسته‌اند).